begravelsestale.dk

Kære familie, kære venner
og kære Mor

Tak fordi I er her i dag, for at tage afsked med Kirsten Marie Nielsen
og for at fejre det liv, du, Mor, fyldte så kærligt ud.

Du blev født i Aarhus den 12. marts 1958
og nåede at blive 66.
Du blev sygeplejerske og gav 40 år af dit liv til Skejby Sygehus.
Hjertet dit bankede især for nybagte mødre og de allermindste, for tidligt fødte børn.
Du kendte til frygt og håb på samme stue
og du bar begge dele med ro og omsorg, så andre kunne trække vejret lidt friere.

Du og far, Lars, byggede et hjem i Risskov.
Sammen opfostrede I Maja og Jonas,
og senere kom Alma og Villads, som fik lov at opleve den bedste slags mormor:
den, der sætter sig ned i øjenhøjde, lytter og altid har tid.
Din søster Birgit stod dig nær,
og der var aldrig langt fra grin til alvor, når I to talte sammen.

Jeg taler i dag som din datter,
hun der ringede næsten hver dag
– og fik ro på næsten hver gang.
Du var mit sikre anker.
Dit “det skal nok gå” var ikke store ord,
men en stille sikkerhed, du levede efter: nærvær, hjælpsomhed, ordentlighed
og at familien kommer først.

Lav din egen personlige tale på begravelsestale.dk

Jeg ser os stadig i sommerhuset ved Ebeltoft.
Sommeraftener, hvor vi bagte boller, lod døren stå åben
og talte videre længe efter solnedgang.
Du stod ved køkkenbordet, stædig på den gode måde,
med dit smittende grin, der altid fik os andre til at give lidt slip.
Det var dér, du lærte mig, uden at sige det højt,
at kærlighed ofte er det helt almindelige, gjort igen og igen.

Du elskede haven, uld mellem fingrene, fuglene ved foderbrættet
og sangen i kirkekoret.
Du vidste, at en stemme bliver stærk, når den bærer andre.
Måske var det også sådan, du arbejdede:
stille, vedholdende, med et blik for det, der har brug for varme hænder.

Hvad savner vi mest?
Dine trygge telefonopkald.
Dine kram, der sagde mere end mange sætninger.
Din evne til at få ro på det hele, også når vi selv løb stærkt.
For min skyld: tak, Mor, for uendelig støtte gennem mit studie
og for din kærlighed til mine børn.
Du gjorde det svære lettere,
og du gjorde det gode større.

I dag tager vi afsked ved en bisættelse,
med lyse blomster, som du ønskede,
og med salmen “Den signede dag”.
Det føles rigtigt, for dit liv var netop sådan:
lyst, jordnært og båret af taknemmelighed.

Vi sørger, men vi fejrer også.
For sporene efter dig er konkrete:
i måden vi ringer til hinanden på,
i roen vi prøver at give videre,
i den måde Alma og Villads allerede ved, at et kram kan være et svar.

Kære Mor
vi slipper din hånd i dag,
men ikke det, du har lagt i vores.
Vi lover at passe på Far, på hinanden
og på den varme, du efterlod os.

Tak for dit liv.
Tak for din stemme i koret.
Tak for grinene i køkkenet.
Tak for kærligheden, der stadig arbejder stille mellem os.

Sov sødt, Mor.
Vi bærer dig med os,
hverdag for hverdag.

Denne tale blev lavet med begravelsestale.dk.Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu påbegravelsestale.dk

Lav din egen personlige tale på begravelsestale.dk